

saaledes finde god Grund til at medtage Formueforøgelse ved Salg af Malerier og Antikviteter, idet vi er overbeviste om, at der paa dette Omraade ogsaa af Folk, som ikke driver Handel med disse Genstande som Næringsvej, er tjent mange Pengé, og at der i den angivne Henseende i Virkeligheden finder ret stor skjult Spekulation Sted. En Kendsgerning er det, at Priserne paa Malerier og Antikviteter i de senere Aar er gaaet op til efter almindelige Menneskers Dom ganske urimelige Højder. Som det vil fremgaa af de fremførte Eksempler, vil Skatten i den foreslaaede Form i mange Tilfælde betyde en Konfiskation af Halvdelen eller derover af en Skatteydets Formue. At dette er at gaa alt for vidt, vil jeg dog antage, at den største Del af Landets Befolkning vil være enig i. Mit Parti maa derfor tage afgjort Afstand fra den her foreslaaede Beskatningsform, som paa en vilkaarlig og ensidig Maade, endda med tilbagevirkende Kraft, slaar ned paa et enkelt Aars Formueforøgelse, medens den slet ikke tager Sigte paa at beskatte de Formueforøgelser, som har fundet Sted i de foregaaende Krigsaar. Af det, jeg har sagt, maa nu ikke drages den Slutning, at vi ikke kan se, at der er noget tiltalende i ekstraordinært at beskatte store, af Krigen skabte Formuer, som ikke tidligere er indtægtsbeskattede, men den foreslaaede Form kan vi, som sagt, ikke gaa med til. Selv om det konservative Folkeparti, som det vil fremgaa af det anførte, ønsker at begrænse Regeringens Skattelovforslag en Del, bliver der selvfølgelig dog meget store Skatter tilbage.

Erfaringen har vist, at efterhaanden flere og flere Skattesager føres op til Landsoverskatteraadets Afgørelse. Om denne i Almindelighed er rigtig eller ikke, skal jeg lade være usagt. Men en Kendsgerning er det, at mange Skatteydere har den Opfattelse, at den ikke er rigtig. Da vi nu i vor Retspraksis har faaet den Regel, at den dømmende og den anklagende Myndighed ikke er paa samme Hænder, forekommer det os naturligt, om der ogsaa i Skattesager blev gjort Forskel i saa Henseende. Ligeledes mener vi, at Skatteyderne med Rette kan beklage sig over ikke at faa Landsoverskatteraadets Afgørelser nærmere motiveret.

Jeg skal til Slutning udtale mig lidt om det samlede finansielle Resultat. Vi ønsker altsaa foreløbig ikke at bevilge Skatter, som efter Finansministerens Berregning vil give 200 Mill. Kr., men For-

holdet mellem, hvad der kan tages af Forbrugsafgifterne, og hvad der kan tages ved direkte Skatter, vil formentlig blive det samme efter vore Forslag som efter de fremsatte Lovforslag. Naar vi stiller os paa dette Standpunkt, er det ikke, fordi vi ikke vil bevilge det nødvendige, men dels fordi vi tror, at Skattelovforslagene vil give en hel Del mere end af Finansministeren anslaaet, og dels, og ikke mindst, fordi vi mener, at Verdenssituationen for Tiden er en saadan, at den inderligt ønskede Fred kan haabes snart at være en Kendsgerning, et Haab, som dog ved de allersidste Begivenheder er i nogen Grad formindsket. Kommer Freden, har vi den Tro, at man vil kunne klare sig med væsentlig færre Pengé end det Beløb, man ellers skulde have, og som Finansministeren sikkert vil kunne forstaa, nærer mit Parti ikke en saa ubegrænset Tillid til Ministeriet, at det ønsker at stille flere Midler til Regeringens Disposition, end der absolut skal til.

Hermed tillader jeg mig at indstille de fremsatte Skattelovforslag til en relativ velvillig Behandling, hvortil jeg knytter Haabet om, at man fra de andre Partiers Side vil stille sig imødekommende overfor de Ændringer, som jeg har angivet, at mit Parti ønsker, Lovforslagene skal undergaa, før de ophøjes til Lov.

Laurits Jensen: Jeg ønsker at knytte nogle Bemærkninger til et Par af de foreliggende Lovforslag. Som det er anført i Bemærkningerne til Lovforslaget om Tillægsafgift paa Vin, vil det foreslaaede Beskatningsgrundlag, da Indkøbsprisen i Udlandet og Omkostningerne ved Tilførselen, er steget stærkt, særlig for de dyrere Vine, betyde en Forhøjelse af den nugældende Afgift. Denne Forhøjelse er imidlertid saa voldsom, at den, som det vil ses af nogle Eksempler, jeg skal anføre, i mange Tilfælde vil være hverken mere eller mindre end en Dobbeltbeskatning. Alle gode Vine, saavel de lettere Sorter som de hede, er steget enormt i Pris paa Produktionsstedet, og denne Prisstigning i Forbindelse med de kolossale Fragter og høje Assurancepræmier vil bevirke, at Kalkulationsprisen bliver omtrent det dobbelte af, hvad samme Kvalitet kostede før 1. September 1917. Jeg skal kortelig berøre disse Omkostninger. Fragten for 1 Ton Vin fra Frankrig var før Krigen 20 Kr., men er efter de nuværende Satser 800 Francs. Hertil kommer en Afgift af 10 pCt. i Assurancepræmie for-